

बाधिर्यं

वाहस्य

वालः

“उहेगो गुरुता देहे रक्तसावो भवेद्बहु ।
नाभेरधो भवेत् शूलं चाङ्कुरः स तु बाधकः ॥
ऋतुहीना चतुर्भासं त्रिभासं वा भवेद्यदि ।
लश्याङ्गी करपादे च ज्वाला चाङ्कुरयोगतः ॥”
इति चाङ्कुरस्य ॥
“सशूला च सगर्भा च शुष्कदेहात्परत्तिका ।
जलकुमारस्य दीपेण जायते फलहीनता ॥
या लश्याङ्गी भवेत् शूला बहुकालऋतुस्तथा ।
गुरुस्तनो स्वल्परक्ता जलकुमारस्य दूषणात् ॥”
इति जलकुमारस्य ॥
इति वैद्यकम् ॥ बाधाजनके, त्रि ॥ (यथा,
मार्कण्डेये ॥ ३४ ॥ १६ ।
“धर्मो धर्माशुबन्धार्थो धर्मो नामार्थ-
बाधकः ॥”)
वा(वा)धनं, स्त्री, (बाध + लुट् ।) षीडा । इति
शब्दरत्नावली ॥ प्रतिबन्धकश्च ॥ (बाधते इति ।
बाध + ल्युः । षीडादातरि प्रतिबन्धके च त्रि ।
यथा, हरिवंशे । ६५ । ५३ ।
“शूयतां कथयिष्यामि यन्नोभौ शत्रुबाधनौ ॥”
वा(वा)धा, स्त्री, (बाध + टाप् ।) षीडा । इत्यमरः ।
१ । ६ । ३ ॥ (यथा, मार्कण्डेये ॥ २२ । ३ ।
“दुर्वृताः सन्ति शतशो दानवाः पापयोनयः ।
तेभ्यो न स्यात् यथा बाधा सुनीनां त्वं तथा
कुरु ॥”)
निषेधः । इति हेमचन्द्रः ॥
वा(वा)धितः, त्रि, (बाध + क्त ।) बाधायुक्तः ।
निवर्तः । यथा । सङ्घतविप्रतिषेधेन यद्बाधितं
तद्बाधितमेव । इति सुगवोधटीकार्या दुर्गा-
दासः ॥
बाधिर्यं, स्त्री, (बाधिरस्य भावः । बाधिर + ष्यच् ।)
बाधिरस्य भावः । कर्णरोगविशेषः । तस्य
निदानम् । यथा,—
“यदा शब्दबर्हं वायुः सोत आहत्य तिष्ठति ।
शुद्धः श्लेष्मान्वितो वापि बाधिर्यं तेन जायते ॥”
इति माधवकरः ॥
अस्यौषधं यथा,—
“शुष्कमूलकमुच्छीर्णां चारो जिङ्गुलनागरम् ।
शुक्रं चतुर्गुणं द्यात्तैलमेतेर्विपाचयेत् ॥
बाधिर्यं कर्णशूलञ्च पूयसावञ्च कर्णयोः ।
क्रमयञ्च विनश्यन् तैलस्यास्य प्रपूरणात् ॥”
अपि च ।
“प्रस्ये हे गण्डमालानां काययेद्द्वोगमम्भसाम् ।
चतुर्भागवशेषेण तैलप्रस्यं विपाचयेत् ।
काञ्जिकस्याफ्रं दत्त्वा पिटाभ्येतामि दापयेत् ॥
पुनर्नवा गोचुरकं सैवैव चतुर्वर्षं वषा ।
सरलं सुरदासञ्च दृष्ट्वो कण्टकारिका ॥
नस्यमानाह्वरत्वेव कर्णशूलं हनुग्रहम् ।
बाधिर्यं सर्वरोगञ्च अभ्यङ्गाञ्च महेश्वर ॥”
इति गारुड १६८ अध्यायः ॥
(ससम्प्राप्तिकारणमस्य यथा,—
“स एव शब्दाभिवहा यदा शिवाः
कफानुयातो अशुख्ये तिष्ठति ।

तदा नरस्याप्रतिकारसेधिना
भवेत्तु बाधिर्यमसंशयं खलु ॥”
इत्युत्तरतन्त्रे विंशतितमोऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
अस्य चिकित्सा यथा,—
“सामान्यतो विशेषेण बाधिर्यं पूरणं श्रेयम् ।
गवां मृजेण विख्वानि पिष्ट्वा तैलं विपाचयेत् ॥
सजलञ्च सदुग्धञ्च बाधिर्यं कर्णपूरणम् ।
सितामधुकविम्बोभिः सिद्धं वाचे पयस्यथ ॥
सिद्धं वा विख्वनिःकाधे शीतोभूतं तदुद्धृतम् ।
पुनः पचेद्दृष्ट्वा शीतं सितामधुकचन्दनैः ॥
विख्वानु गाढं ततैलं बाधिर्यं कर्णपूरणम् ।
वस्यते यः प्रतिश्याये विधिः सोऽप्यत्र पूजितः ।
वातबाधियु यश्चोक्तो विधिः स च हितो भवेत् ॥”
इति च तन्त्रेकविंशतितमोऽध्याये तैनेनोक्तम् ॥
बाधं, त्रि, (बाध + यत् ।) बाधनीयम् । बाधि-
तयम् । निवर्तयम् । यथा । साङ्गचित्तालिङ्ग-
दर्शनात् प्रकरणाभिदं बाध्यम् । इति ब्रह्मसूत्रस्य
समञ्जसादितिः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ६६ । ४० ।
“नाहं स्वारोचिषस्तुल्यः स्त्रीबाधो वा जले-
चरिः ॥”)
बाध्यता, स्त्री, (बाध्यस्य भावः । बाध्य + तल् ।)
बाध्यत्वम् । बाध्यस्य भावः इत्यर्थे तत्प्रत्यय-
नियन्तोऽयं शब्दः ॥
बान्धकित्नेयः, त्रि, (बन्धक्या अपत्यं पुमान् ।
बन्धकी + “कल्याख्यादीनामिण्डु ।” ४।१।२६।
इति टक् इण्ड् च ।) असतोऽसुतः । इत्य-
मरः । २ । ६ । २६ ॥
बान्धवः, पुं, (बन्धुरेव । बन्धु + “प्रश्नादिभ्यश्च ।” ५।
१ । ३८ । इति स्वार्थे अण् ।) ज्ञातिः । इत्य-
मरः । २।६।३४। सुहृत् । इति मेदिनी । वे, ४५ ।
(यथा, मनुः । ५ । ७० ।
“नातिवर्धस्य कर्णैवा बान्धवैरुदकक्रिया ॥”)
अस्य विवरणं बन्धुशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
बाधवो, स्त्री, (बन्धोर्माहादेवस्य पत्नी । बन्धु +
अण् + डीच् ।) दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यथा, मार्कण्डेये । ६९ । २१ ।
“मेधे सरस्वति वरे भूति बाधवि तामसि । ॥”)
बारकीरः, पुं, डारग्राही । बाहुवः । युका । वेणि-
वेधिनी । गौराजितः ॥ इति मेदिनी । रि, २८६ ॥
बान्डीरः, पुं, चणु । आन्नास्थि । अङ्कुरः ।
गणिकासुतः । इति हेमचन्द्रः ॥
बाहस्यतं, त्रि, दृष्टस्यतिसम्बन्धि । दृष्टस्यतेरिदं
इत्यर्थे (अण्) षाप्रत्ययेन नियतम् ॥
बाहस्यतः, पुं, (बाहस्यतं दृष्टस्यतिप्रोक्तं शास्त्रं
अधोयमानत्वेनाख्यस्येति । अर्थ आदित्वा-
दण् ।) नास्तिकः । यथा, हेमचन्द्रः ।
“स्याद्वाद्वाद्याद्वैतः स्याच्छून्यवादी तु सौगतः ।
नैयायिकश्चपदादौ योगः सांख्यस्तु कापिलः ॥
वैशेषिकः स्यादौलूक्यो बाहस्यतस्तु नास्तिकः ।
चार्वाकी लौकायतिकश्चेति यदपि ताकिंकाः ॥”
(दृष्टस्यतिना प्रोक्तमिति । दृष्टस्यति + ययः ।)
नीतिशास्त्रे, स्त्री । इति कैचत् । दृष्टस्यतेरिद-

मिति वा । दृष्टस्यति + “द्विषदित्वादित्यप्रत्यु-
त्तरपदान् ययः ॥” ४ । १ । ५५ । इति ययः ।)
दृष्टस्यतिसम्बन्धिनि, त्रि ॥
वालं, स्त्री, पुं, (बलतीति । बल + णः ।)
गणद्रव्यविशेषः । बाला इति ख्यातम् । इति
मेदिनी । तत्पर्यायः । द्वीवेरम् २ बर्हिष्ठम् ५
उदीच्यम् ४ केशनामकम् ५ अम्बुनामकम् ६ ।
इत्यमरः । २ । ४ । १२२ ॥ द्वीवेरम् ७ बर्हि-
ष्ठम् ८ । इति भरतः ॥ बालकम् ६ बारिदम् १०
इति शब्दरत्नावली ॥ वरम् ११ द्वीवेरकम् १२
केश्यम् १३ वक्षम् १४ पिङ्गम् १५ ललना-
प्रियम् १६ कुन्तलोऽशीरम् १७ कचामोदम् १८ ।
अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् । पित्त-
वान्निहृद्योऽवरज्जुहातिसारश्वासप्रणशूलम् ।
केशहितत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
“बाला वाय्वालिका वाच्या सैव वाद्यालिका-
पि च ।
महाबला पीतपुष्पा सहदेवो च सा स्रुता ॥
ततोऽन्यातिबला ऋष्यप्रोक्ता कङ्कतिकासह ।
गाङ्गेरुकी नागवला भृवा हस्ता गदेषुका ॥
अस्य गुणाः ।
बलाचतुष्टयं शीतं मधुरं बलकान्तिहृत् ।
क्षिप्तं याहि समीरासपित्तासद्यतनाशनम् ॥
बालाचतुष्टयविशेषगुणाः ।
बलान्मूलत्वचश्चूर्णं पीतं सञ्जीवशर्करम् ।
मन्नातिसारं हरति दृष्टमेतन्न संशयः ॥
हरेन्महाबला लङ्घं भयेदातातुलोमनी ।
हन्त्यादतिबला मोहं पयसा चितया सह ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
वालः, त्रि, (बलतीति । बल प्राणने + “ज्वलि-
तिकसन्तोभ्यो णः ।” ६ । २ । १४० । इति णः ।)
मूर्खः ॥ (यथा, मनुः । २ । १५३ ।
“अज्ञो भवति वै बालः पिता भवति मन्तदः ।
अज्ञं हि बालमिवाहुः पितृत्वेव तु मन्तदम् ॥”
“वैशब्दोऽवधारये अज्ञ एष बालो भवति
नल्पपयसाः ।” इति तट्टीकार्या कुल्लुकभट्टः ॥)
अर्भकः । इति मेदिनी । वे, ४० ॥ द्वितीयस्य
पर्यायः । माणवकः २ । इत्यमरः । २।६।४२ ॥
बालकः ३ माणवः ४ किशोरः ५ बटुः ६ सुचि-
न्त्यः ७ बटुकः ८ किशोरकः ९ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ पाकः १० गर्भः ११ हितकः १२
पृथुकः १३ शिशुः १४ श्रावः १५ अर्भः १६
द्विभकः १७ द्विभ्यः १८ । इति राजनिर्घण्टः ॥
स तु मोक्षशर्वपथ्यन्तः प्रथमवयस्कः । यथा,—
“आषोडशाहवैदालस्तदवयस्यस्त उच्यते ।
दृढः स्यात् सप्ततैस्त्वं वर्षीयान् नवतेः परम् ॥”
इति स्मृतिः । इति भरतः ॥
तस्य रचकाः सर्वदेवताः । यथा,—
“अनाथबालदृष्टानां रचकाः सर्वदेवताः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीहृष्याजम्बखण्डे ८६ अध्यायः ॥
अथ बालस्य परिचर्याविधिः ।
“बालमङ्गे सुखं दध्यात् चेनं तज्येत् क्वचित् ।